

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 listopada 1922 r.

celem wykonania ustawy z dn. 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń zarządza się co następuje:

Do art. 1 ustawy.

§ 1. Urząd Nadzorczy nad zakładami ubezpieczeń w Ministerstwie Skarbu przemianowuje się na „Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń”. Wszystkie rozporządzenia, dotyczące Urzędu Nadzoru nad Zakładami Ubezpieczeń, mają zastosowanie do Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

§ 2. Zakłady Ubezpieczeń wymienione w art. 1 ustawy, które w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia nie podlegały faktycznemu nadzorowi Ministra Skarbu, winny w ciągu miesiąca od ogłoszenia niniejszego rozporządzenia zarejestrować się w Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń.

§ 3. Nadzorowi Ministra Skarbu podlega również ubezpieczeniowa działalność zakładów, które wykonują ubezpieczenia jako czynność uboczną.

§ 4. Za zakłady ubezpieczeń nie uważa się zrzeszeń, które udzielają swym członkom zapomóg, lecz nie pozwalają im dochodzić na drodze prawa.

Do art. 2, 3 i 4 ustawy.

§ 5. Podstawę do obliczenia opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń stanowi suma składek, zebranych na podstawie umów lub postanowień statutowych względnie ustawowych w ciągu roku sprawozdawczego z każdego działu ubezpieczeń.

§ 6. Do podstaw obliczenia należą także wszelkie pobory dodatkowe, nie stanowiące zwrotu opłat stemplowych od umowy ubezpieczenia, lub innych danin publicznych, uiszczonych przez ubezpieczającego na rzecz Państwa lub związków samorządowych.

§ 7. Ze składek nie potrąca się wydatków na administrację (koszta handlowe, organizacji, akwizycji na opłacanie lekarzy i t. p.), roszczeń ubezpieczającego lub osób trzecich do pewnej części składki (z tytułu prowizji) i udziałów przekazanych zakładom reasekuracyjnym.

§ 8. Za pobory dodatkowe należy uważać dopłaty na koszt administracji, polisowe, porto, badania lekarskie i t. p.

Natomiast kary za niedopełnienie umowy ubezpieczenia, procenty za zwłokę w uiszczeniu składek, koszty ustalenia szkody, sądu rozjemczego, nie należą do podstawy obliczenia opłaty.

§ 9. W zakładach ubezpieczeń opartych na wzajemnej odpowiedzialności członków, należą do podstawy obliczenia opłaty także kwoty uiszczone przy wstąpieniu, zapisaniu, lub przyjęciu, składki na fundusz gwarancyjny i wszelkie dopłaty.

§ 10. Wszelkie dopłaty składek, wynikające ze zmiany warunków ubezpieczenia, np. dopłaty zniżek, przyznanych pierwotnie w składkach, w wypadku wcześniejszego rozwiązania umowy ubezpieczenia od szkody należą również do podstaw obliczenia dopłaty.

§ 11. Z zebranej sumy składek (§ 5) należy potrącać:

- 1) składki i pobory dodatkowe, podlegające zwrotowi z powodu całkowitego lub częściowego rozwiązania umowy ubezpieczenia (storno).
- 2) w zakładach ubezpieczeń opartych na wzajemnej odpowiedzialności członków zwroty i dywidendy, przyznane ubezpieczonym za rok sprawozdawczy.

§ 12. Wolne od opłaty przewidzianej w art. 2 ustawy są składki uzyskane z umów reasekuracyjnych, oraz z umów zawieranych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne oddziały polskich zakładów ubezpieczeń.

§ 13. Minister Skarbu po upływie roku kalendarzowego, uwzględniając wydatki poniesione w tym okresie przez Skarb Państwa na nadzór, oraz sumę składek zebranych przez zakłady ubezpieczeń podlegające nadzorowi, ustala w drodze rozporządzenia stopę opłaty t. j. kwotę, jaką należy uiścić od każdego tysiąca marek zebranych składek, przy czem ułamków poniżej pięciuset marek nie uwzględnia się, powyżej zaś tej sumy liczy się za pełny tysiąc.

Wedle określonej w powyższy sposób stopy opłaty oblicza się wysokość opłaty jaką poszczególne zakłady ubezpieczeń ma uiścić za rok sprawozdawczy, którego początek przypada w roku kalendarzowym wymienionym w ustępie pierwszym.

Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń zawiadamia zakłady ubezpieczeń o wysokości opłaty, jaką dany zakład ubezpieczeń ma uiścić.

Opłaty nieuiszczone w terminie przepisany będą ściągane przymusowo w myśl przepisów o podatkach bezpośrednich.

Opłata ma być wpłaconą do Centralnej Kasy Państwa w ciągu miesiąca po wysłaniu zawiadomienia oznaczonego w ust. 3 poczem w ciągu dni 7 należy o wpłacie zawiadomić Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

§ 14. Każdy zakład ubezpieczeń ma w ciągu 14 dni po zatwierdzeniu bilansu przez walne zgromadzenie nadsyłać obliczenie zbioru składek (§ 5) wedle poszczególnych działów ubezpieczeń. Zakłady ubezpieczeń oparte na wzajemnej odpowiedzialności członków mają poatem podać wysokość zwrotów

przyznanych członkom w poszczególnych działach ubezpieczeń.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*
